

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΙΗ'

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 9 ΜΑΡΤΙΟΥ 1940

ΑΡΙΘ. 5

Η ΑΜΟΙΒΗ ΚΑΙ Η ΣΥΝΤΗΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΚΛΗΡΙΚΩΝ ΕΝ ΤΗ ΑΡΧΑΙΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΙ

Τὸ ζήτημα τῆς ἀμοιβῆς καὶ τῆς συντηρήσεως τῶν κληρικῶν κατέστη καὶ αὖθις ἐπίκαιρον, ἀφ' ἑνὸς μὲν λόγῳ τῆς ἐπικειμένης δημοσιεύσεως τῶν περὶ ΤΑΚΕ νόμων, δι' ὧν διαρρυθμίζεται ἡ μισθοδοσία καὶ ἡ συντήρησις τοῦ ἱεροῦ κλήρου, ἀφ' ἑτέρου δὲ διὰ τὴν ἐν τῷ περιοδικῷ ἐκκλησιαστικῷ τύπῳ γενομένην συζήτησιν, εἰς ἣν μετέσχε καὶ ἡ «Ἐκκλησία» δι' ἄρθρου τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Ταλαντίου κ. Παντελεήμονος. Ἄλλ' ἡ δέουσα εἰς τοιαῦτα τῆς Ἐκκλησίας ζητήματα λύσις οὐδέποτε εἶναι δυνατόν νὰ δοθῇ. ἂν δὲν ἐπιχειρηθῇ, ἐπιμελής εἰς τὴν ἱεράν αὐτῆς Παράδοσιν ἀναδρομῆ, καὶ δὴ εἰς τὰ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ἐκκλησίᾳ κρατοῦντα, ἔθεν οὐ μόνον ἡ διαφώτισις, ἀλλὰ καὶ ἡ ὁρθὴ τῶν προβλημάτων θέσις ἐπιτυγχάνεται. Δι' ὃ προέβημεν εἰς τὴν ἐκ τῆς ἀρχαίας χριστιανικῆς φιλολογίας σταχυολόγησιν τῶν πληροφοριῶν ἐκείνων, αἱ ὅποια ἀνάγονται περὶ τὸ ζήτημα τοῦτο, περιοριζόμενοι ἐν τῇ ἐκθέσει ἡμῶν εἰς τρία κυρίως σημεῖα. Πρῶτον εἰς τὸ θεμιτὸν καὶ ὑπὸ τῆς Ἀγίας Γραφῆς ἐπιτρεπτόν τῆς παροχῆς ἀμοιβῆς εἰς τοὺς κληρικούς, δεύτερον εἰς τὸ εἶδος τῶν διὰ τοὺς κληρικούς εἰσφορῶν καὶ τρίτον εἰς τὸν τρόπον τῆς συγκεντρώσεως καὶ διαθέσεως τῶν ὑπὲρ αὐτῶν συλλεγομένων.

Α. Τὸ θεμιτὸν τῆς ἀμοιβῆς τῶν κληρικῶν.

Ἴνα λάβωμεν τὴν πρέπουσαν ἐπὶ τοῦ πρώτου τοῦτου ἐρωτήματος ἀπάντησιν δεόν νὰ ἀνατρέξωμεν εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν ἐπὶ τῆς γῆς ἀναστροφὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅστις καὶ ἐν τούτῳ κατέλειπεν ἡμῖν ὑπογραμμόν, ἵνα ἐπακολουθήσωμεν τοῖς ἔχουσιν αὐτοῦ (Α' Πέτρ. 2, 21). Καὶ αὐτὸς μὲν ἔστεργε τὴν ὑπὲρ αὐτοῦ ἐκ τῶν ὑπαρχόντων τῶν ἀκολουθούντων αὐτῷ διακονίαν καὶ παρεκάθητο εἰς τὰ γεύματα, εἰς τὰ ὅποια προσεκαλεῖτο, εἰς δὲ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, ἀποστέλλων αὐτοὺς πρὸς τὸ κήρυγμα, παρήγγελλε νὰ τρώωσι τὰ παρατιθέμενα αὐτοῖς (Λουκ. 1, 8). Οἱ δὲ ἀπόστολοι ἐδέχοντο τὰς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτῶν προσφορὰς καὶ ἐξενίζοντο παρ' αὐτοῖς, λαμβάνοντες καὶ τὰ εἰς τὴν ἀποστολὴν αὐτῶν ἀναγκαίουντα (πρὸλ. Τίτ. γ', 13, Φιλιπ. δ', 14 κλπ.).

Ἡ διατροφή ὅμως αὕτη ἢ ἡ πρὸς τοὺς ἀποστόλους «διακονία», δὲν εἶχον τὴν ἔννοιαν ἀμοιβῆς ἔναντι παρασχεθείσης ὑπὸ τοῦ Κυρίου ἢ τῶν ἀποστόλων «ἐργασίας», διότι τὸ ἔργον τοῦ Εὐαγγελίου, τοῦ ὁποίου συνεχιστὰί εἶναι οἱ ποιμένες τῆς Ἐκκλησίας, καὶ τῶν Ἐκκλησιῶν προηγούμενοι κατ' εἰκόνα τοῦ

ἀγαθοῦ ποιμένος», δὲν εἶναι ἐπάγγελμα, ἀλλ' ἀποστολή, τοῦ δικαιώματος τῆς συντηρήσεως παρεχομένου ἐκ τῆς εἰς αὐτὴν ὀλοσχεροῦς ἀφιερώσεως. Διότι ὁ Κύριος διέταξε μὲν «τοῖς τὸ εὐαγγέλιον καταγγέλλουσιν ἐκ τοῦ εὐαγγελίου ζῆν» (Α' Κορ. 9, 14), εἰπὼν ἔτι «ἄξιός ἐστι ἐργάτης τῆς τροφῆς αὐτοῦ» (Ματθ. 1, 10), ἀπηγόρευσε ὅμως ρητῶς τὴν ἐμπορίαν τῆς Χάριτος, λέγων «δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε» (αὐτόθ. 1, 8). Πράγματι δὲ καὶ ὁ τῶν Ἐθνῶν ἀπόστολος, διεκδικῶν ἀπὸ τῶν Κορινθίων τὰ ἀποστολικά αὐτοῦ δικαιώματα, ἔλεγε μὲν πρὸς αὐτοὺς «μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν φαγεῖν καὶ πιεῖν» (Α' Κορ. θ', 4) καὶ «ἢ μόνος ἐγὼ καὶ Βαρνάβας οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν τοῦ μὴ ἐργάζεσθαι;» (αὐτόθ. στ. 6) τοῦτο ἔμωσ δὲν ἐστήριζεν εἰς τὸ ἔναντι τῆς παρεχομένης ὑπ' αὐτοῦ «ἐργασίας» δικαίωμα ἀμοιβῆς ἢ μισθοῦ, ἀλλ' εἰς τὸ γεγονός ὅτι αὐτός, ἐκτελῶν ἔργον ἀνηκόν εἰς τὴν ὅλην Ἐκκλησίαν, καὶ ἀφιερωμένος ὅλος εἰς τὴν διακονίαν αὐτῆς, μὴ ἔχων δ' ἄλλοθεν ἄλλους πόρους, εἶχε τὸ δικαίωμα τῆς συντηρήσεως, ὡς ἔχουσι τοῦτο οἱ στρατευόμενοι καὶ οἱ ἐν τῷ ἱερῷ τῶν Ἱεροσολύμων προεδρεύοντες (αὐτόθ. στ. 7-13). Ἴνα δὲ μὴ δώσῃ ἀφορμὴν εἰς ὑποψίας περὶ ἐκμεταλλεύσεως τοῦ ἀποστολικοῦ τοῦτου δικαιώματος προετίμα νὰ ἐργάζηται διὰ τῶν ἰδίων αὐτοῦ χειρῶν τὴν τέχνην τοῦ σκηνοποιοῦ, ἐξ ἧς προσεπορίζετο τὰ πρὸς τὸ ζῆν, παραιτούμενος τῆς ἀπὸ τῶν Ἐκκλησιῶν συντηρήσεως.

Ἐπὶ τὰ αὐτὰ ἔχνη ἐβάδισεν ἡ ἀρχαία Ἐκκλησία θεωροῦσα μὲν ὡς ὑποχρέωσιν τῶν κατὰ τόπους ἐκκλησιῶν νὰ συντηρῶσι τοὺς ποιμένας αὐτῶν, ἐὰν οὖτοι δὲν εἶχον ἕτερον τινα πόρον, μὴ ἀνεχομένη ὅμως νὰ θεωρῆται ἡ συντήρησις αὕτη ὡς ἀμοιβή, ἧς δύναται νὰ ἀπολαμβάνωσι πάντες, εἴτε ἔχουσιν εἴτε δὲν ἔχουσιν ἀνάγκην αὐτῆς. Οὕτως ἡ Διδαχὴ τῶν 12 ἀποστόλων ἀναγνωρίζει, ἔτι «πᾶς . . . προφήτης ἀληθινός, θέλων καθῆσθαι πρὸς ὑμᾶς, ἄξιός ἐστι τῆς τροφῆς αὐτοῦ. Ὡσαύτως διδάσκαλος ἀληθινός ἐστιν ἄξιός καὶ αὐτὸς ὡσπερ ὁ ἐργάτης τῆς τροφῆς αὐτοῦ». Ὁμοίως αἱ Ἀποστολικαὶ Διαταγαὶ ἐρίζουσιν «αὐτόαρον ἐχέτω τροφήν καὶ ἀμφισμὸν ὁ ἐπίσκοπος τὸν τῇ χρεῖᾳ καὶ τῇ σεμνότητι προσήκοντα», διότι θεωροῦσι δίκαιον ὅτι οἱ κληρικοί ὡς φέρουσιν τὸ θῆρος τοῦ ἔξωματος οὕτω δεόν νὰ μεταλαμβάνωσι καὶ τῶν καρπῶν «δεῖ γὰρ τοὺς τῇ ἐκκλησίᾳ προεδρεύοντας ἐκ τῆς ἐκκλησίας

1. Κλήμεντος Ἀλεξ. Παιδαγ. I, VI, 37,3 (Stählin σ. 112 17 ἐξ.).

2. Κεφ. XIII 1—2. Πρὸλ. Ἀποστ. Διαταγ. VII, 29 1 (ἐκδ. Funk, σελ. 418).

3. II, 25,1 (ἐκδ. Funk, σ. 93).

διατρέφονται, ἄτε ἱερεῖς, λευίταις, προέδρους, λειτουργοὺς Θεοῦ, καθὼς ἐν βίβλῳ τῶν Ἀριθμῶν γέγραπται»¹. «Ὅτι δὲ τὸ δικαίωμα τοῦ «μεταλαμβάνειν τῶν καρπῶν» προήρχετο ἐκ τῆς ὀλοκληρωτικῆς εἰς τὴν διακονίαν τοῦ Εὐαγγελίου ἀφιερώσεως, ἀφαιρούσης τὴν εὐκαιρίαν πρὸς πᾶσαν ἄλλην βιοπεριστικὴν ἐνασχόλησιν, μαρτυρεῖται ὑπὸ τοῦ Ἐπιφανίου, ρητῶς σημειοῦντος: «τοῖς δὲ ποιμέσιν ὡσαύτως διὰ τὴν τῶν λαῶν συχνὴν ἀσχολίαν καὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν διοίκησιν καὶ ἐνδελεχῆ λειτουργίαν φησὶν ὁ θεῖος λόγος «τίς ποιμαίνει ποιμνὴν καὶ ἐκ τοῦ γάλακτος αὐτῆς οὐκ ἐσθίει», ἵνα τὸν πρεσβύτερον ἢ τὸν ἐπίσκοπον μὴ ἐλαττούμενον τῆς ἐφημέρου τροφῆς καταστήσειε...»². Τὰ αὐτὰ ὀρίζονται καὶ ὑπὸ τοῦ ΜΑ' ἀποστολικοῦ κανόνος, ἐπιτρέποντος τὴν ἐκ τῶν ἐκκλησιαστικῶν πόρων συντήρησιν τοῦ ἐπισκόπου, οὐχὶ ἀκωλύτως ἀλλ' ἐὰν ἔχη πρὸς τοῦτο ἀνάγκη³, τῶν αὐτῶν ἐπαναλαμβάνομένων καὶ ὑπὸ τοῦ ΚΕ' κανόνος τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐν ἔτει 341 μ. Χ. συνελθούσης Συνόδου. Χαριέστερον ὅμως καὶ σαφέστερον ἐκτίθενται ταῦτα ἐν τοῖς Ψευδοκλημῆσι ἐν τοῖς ὁποίοις σημειοῦνται τὰ ἀκόλουθα, ἀναφερόμενα οὐ μόνον εἰς τοὺς ἐπισκόπους, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς κληρικούς τῆς ἐκκλησίας καὶ εἰς τοὺς πτωχοὺς. Ζακχαῖος (= ὁ ἐπίσκοπος) μόνος ὑμῖν ὄλος ἑαυτὸν ἀσχολεῖν ἀποδεδωκώς, κοιλίαν ἔχων καὶ ἑαυτῷ μὴ εὐσχαλῶν, πῶς δύναται τὴν ἀναγκαίαν πορίζειν τροφήν; οὐχὶ δὲ εὐλογόν ἐστιν πάντας ὑμᾶς τοῦ ζῆν αὐτοῦ πρόνοιαν ποιεῖν, οὐκ ἀναμένοντας αὐτὸν ὑμᾶς αἰτεῖν, τοῦτο γὰρ προσαιτουντός ἐστιν μάλλον δὲ τεθνήξεται λιμῷ ἢ τοῦτο ποιεῖν ὑποσαιή. πῶς δὴ καὶ ὑμεῖς οὐ δίκην ὑφέξετε, μὴ λογισάμενοι ὅτι «ἄξιός ἐστιν ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ;» καὶ μὴ λεγέτω τις· Οὐκοῦν ὁ δωρεὰν παρασχεθεὶς λόγος πωλεῖται; μὴ γένοιτο, εἴ τις γάρ, ἔχων πῶθεν ζῆν, λάβοι, οὗτος πωλεῖ τὸν λόγον — εἰ δὲ μὴ ἔχων, τοῦ ζῆν χάριν λαμβάνει τροφήν, ὡς καὶ ὁ Κύριος ἔλαθεν ἐν τε δειπνοῖς καὶ φίλοις, οὐδὲν ἔχων ὁ εἰς αὐθις πάντα ἔχων, οὐχ ἄμαρτάνει, ἀκολούθως οὖν τιμᾶτε πρεσβυτέρους κατηχητάς, διακόνους χρησίμους, χήρας εὐθεδωκυίας, ὀρφανοὺς ὡς ἐκκλησίας τέκνα»⁴. Τινὲς ὅμως τῶν ἐπισκόπων καὶ κληρικῶν, φαίνεται οἱ ἀσθερότεροι, τῷ παραδείγματι τοῦ Παύλου στοιχοῦντες, δὲν ἐποιοῦντο χρῆσιν τοῦ δικαίωματος αὐτῶν πρὸς διατροφήν ἑαυτῶν ἐκ τῶν τῆς Ἐκκλησίας, προτιμῶντες, ἐὰν δὲν εἶχον ἄλλους πόρους, τὴν διὰ τῶν ἰδίων αὐτῶν χειρῶν ἀνάλογον πρὸς τὴν τάξιν αὐτῶν ἐργασίαν. Οὕτως ἐκ τοῦ Μαρτυρίου τοῦ Πιονίου (περὶ τὸ 250 μ. Χ.) πληροφοροῦμεθα ὅτι οὗτος, ὢν ἐν τῇ φυλακῇ, ἀπεποιεῖτο νὰ δέχεται τὰ ὑπὸ τῶν πιστῶν προσκομιζόμενα⁵, δικαιολογῶν τὴν ἀρνησίαν του διὰ τῶν ἐξῆς: «Ἐτε πλειόνων ἐχρήζομεν οὐδένα ἐδα-

ρήσαμεν, καὶ νῦν πῶς ληφόμεθα;»¹ Τὰ αὐτὰ περίπου ἀναλυτικώτερον ἐκτίθενται ὑπὸ τοῦ Ἐπιφανίου:

«Ὁ σεβασμὸς πρὸς τὴν ἐκκλησιαστικὴν περιουσίαν καὶ ἡ ἀποποίησίς τινων, ἵνα συντηρῶνται ἐκ τῶν τῆ ἐκκλησία προσφερομένων, δὲν προέρχεται μόνον ἐκ τῆς προθέσεως, ἵνα μὴ δίδεται ἀφορμὴ τις πρὸς σκανδαλισμὸν, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς συναισθήσεως ὅτι τὰ προσφερόμενα ἦσαν ἱερά, ὡς ἀνήκοντα τῷ Θεῷ². Οὕτω καὶ εἰ ὀρφανοὶ καὶ αἱ χήραι, αἱ μεταλαμβάνουσαι ἐκ τῶν αὐτῶν προσφορῶν, παρηγγέλλοντο, ἵνα «μετὰ παντός φόβου καὶ πάσης εὐλαβείας μεταλαμβάνειν τῶν αὐτοῖς χρηγγομένων»³. ἠπειλεῖτο δὲ αὐτῆρά τιμωρία ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως «τοῖς ἔχουσι καὶ ἐν ὑποκρίσει λαμβάνουσι, ἢ δυναμένοις δοθῆναι ἑαυτοῖς καὶ λαμβάνειν παρ' ἐτέρων δουλομένοις»⁴.

Ἐντεῦθεν ἀπητητεο σεβασμὸς εἰς τὴν διαχείρισιν τῶν εἰσφορῶν ἢ δὲ ὀλιγάρκεια τῶν κληρικῶν, ἰδίᾳ δὲ τῶν περιοδευτῶν, καὶ ὁ περιορισμὸς αὐτῶν εἰς τὰ ἀπολύτως πρὸς συντήρησιν ἀναγκαῖα ἐθεωρεῖτο ὡς ἄλλαν θαστον τεκμήριον τῆς γνησιότητος αὐτῶν καὶ τοῦ εὐλικρινοῦς αὐτῶν συνδέσμου πρὸς τὸν Χριστὸν καὶ τὴν Ἐκκλησίαν. Ἐὰν τις ἐξεδήλου τάσεις ἐκμεταλλεύσεως τοῦ κληρικοῦ ἀξιώματος, εἴτε γινόμενος θάρος εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, εἴτε ἀπαιτῶν χρήματα παρ' αὐτῆς, εἴτε ἄλλως πῶς ποιούμενος κατάχρησιν τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ, ἐγαρκατηρίζετο ὡς ψευδοπροφήτης καὶ ψευδαπόστολος. Ἡ Διδαχὴ τῶν 12 ἀποστόλων λέγει. «Πᾶς δὲ ἀπόστολος ἐρχόμενος πρὸς ὑμᾶς δεχθήτω ὡς κύριος· οὐ μὲν εἰ μὴ ἡμέρας μίαν· ἐὰν δὲ χρειὰ καὶ τὴν ἄλλην· τρεῖς δὲ ἐὰν μείνη ψευδοπροφήτης ἐστίν· Ἐξερχόμενος δὲ ὁ ἀπόστολος μηδὲν λαμβανέτω εἰ μὴ ἄρτον ἕως οὐ ἀδύσθη· ἐὰν δὲ ἀργύριον αἰτῆ ψευδοπροφήτης ἐστίν... Καὶ πᾶς προφήτης ἐρίζων τράπεζαν ἐν πνεύματι, οὐ φάγεται ἀπ' αὐτῆς, εἰ δὲ μήγε, ψευδοπροφήτης ἐστίν. Πᾶς δὲ προφήτης διδάσκων τὴν ἀλήθειαν, εἰ ἂν διδάσκει οὐ ποιεῖ, ψευδοπροφήτης ἐστίν... Ὅς δ' ἂν εἴπη ἐν πνεύματι· Δός μοι ἀργύρια ἢ ἕτερα τίνα, οὐκ ἀκούσεσθε αὐτοῦ· ἐὰν δὲ περὶ ἄλλων ὑστερούντων εἴπη δοῦναι μηδεὶς αὐτὸν κρινέτω»⁵. Εἰς δὲ τὴν ἐναντίον τοῦ Παύλου τοῦ Σαμοσατέως συνταγείσαν συνοδικὴν ἐπιστολήν, ἐν ἑκ τῶν κατ' αὐτοῦ φερομένων εἶναι ὅτι «πρότερον πένης ὢν καὶ πτωχός, καὶ μήτε παρὰ πατέρων παραλαβῶν μηδεμίαν εὐπορίαν, μήτε ἐκ τέχνης ἢ τινος ἐπιτηδεύματος κτησάμενος, νῦν εἰς ὑπερβάλλοντα πλοῦτον ἐλήλυθεν, ἐξ ἀνομιῶν καὶ ἱεροσυλιῶν, καὶ ὢν αἰτεῖ καὶ σείει τοὺς ἀδελφοὺς, καταβραβεῶν τοὺς ἀδικουμένους, καὶ ὑπισχνούμενος δοθῆναι μισθοῦ, ψευδόμενος δὲ καὶ τούτους, καὶ μάτην καρπούμενος τὴν τῶν ἐν πράγμασιν ὄντων ἐτοιμότητα πρὸς τὸ δι-

1. Ἀποστολ. Διαταγ. II 25,8. 13 (σελ. 97-99).

2. Πανάριον, 80, κερ. 5,5 (GCS, III, σ. 490,28 ἐξ.).

3. «... Μεταλαμβάνειν δὲ καὶ αὐτὸν τῶν θεόντων, εἴ γε δέοιτο».

4. Κλήμ. Ὁμιλ. III, 71.

5. Περὶ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῆς εὐσεβοῦς ταύτης τῶν χριστιανῶν ἐναντι τῶν μαρτύρων διαθέσεως ἴδε Λουκιανῶς, περὶ τῆς Περιεγρίνου τελευτῆς.

1. Πιονίου, Μαρτύριον, XI, 3.

2. Πανάριον, 80 κερ. 6,1 (GCS, III, σ. 490—491).

3. «Deo enim offerri dicit, quod sacerdotibus datur» Ὁριγ. XI ὁμιλ. εἰς Ἀριθμούς.

4. Ἀποστολ. Διαταγαί IV, 5,1 (ἐκδ. Funk, σ. 223).

5. Διδαχὴ τῶν 12 Ἀποστόλων, 1,5. Πρὸβλ. Ἐρμᾶ Πισμῆν, Ἐντολὴ II, 5 καὶ Ἀποστ. Διαταγ. IV, 3,2 (Ἐκδ. Funk, σ. 221).

6. Κερ. XI 4—13, πρὸβλ. Α' Τιμ. 6,5 ἐξ.

δόναι ὑπὲρ ἀπαλλαγῆς τῶν ἐνοχλούντων, πορισμὸν ἠγούμενος τὴν θεοσέβειαν¹.

Δι' οὗ κατ' ἀρχάς καὶ μέχρι τῶν μέσων περίπου τοῦ γ' αἰῶνος ἢ ἐπὶ καθωρισμένῳ μισθῷ ἱερατικῆ ὑπηρεσία καὶ ἡ συστηματικὴ ἐκμετάλλευσις τῶν εἰσφορῶν τῶν πιστῶν ὑπὲρ τῶν ἱερέων ἐθεωρεῖτο ὡς τι τὸ βδελυρὸν καὶ ἀπᾶδον τῷ χαρακτῆρι τῆς χριστιανικῆς Ἐκκλησίας. Οὕτως, ὡς πληροφοροῦμεθα ἐξ ἐκκλησιαστικοῦ τινος συγγραφέως, ὀνόματι Ἀπολλωνίου, ὁ Μοντανὸς κατηγορεῖτο ὡς «πρακτῆρας χρημάτων καταστήσας, ὁ ἐπ' ὀνόματι προσφορῶν τὴν δωροληψίαν ἐπιτεχνώμενος, ὁ σαλάρια (=μισθοὺς) χορηγῶν τοῖς κηρύττουσιν αὐτοῦ τὸν λόγον, ἵνα διὰ τῆς γαστριμαργίας ἢ διδασκαλίας τοῦ λόγου κρατύνηται»². Ὡσαύτως τοὺς «προφήτας» αὐτοῦ καὶ τοὺς «μάρτυρας» κατηγορεῖ ὡς «μὴ μόνον παρὰ πλουσίων, ἀλλὰ καὶ παρὰ πτωχῶν καὶ ὄρφανῶν καὶ χηρῶν κερματιζομένους»³. Τὸ σύστημα τοῦτο τῶν ἐπὶ μισθῷ ἐργαζομένων κληρικῶν φαίνεται ἐπικρατοῦν κατ' ἀρχάς παρὰ τοῖς αἰρετικοῖς, διότι καὶ ἐν Ρώμῃ οἱ τῆς αἵρέσεως τοῦ Ἀσκληπιόδοτου καὶ Θεοδότου ἐπεισαν ὁμολογητὴν τινα ὀνόματι Νατάλιον, ὅπως χειροτονηθῆ ἐπίσκοπος ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ ἐξ ἑκατὸν πεντήκοντα δηναρίων, οὗτος δὲ, «δεδεαζόμενος τῇ τε παρ' αὐτοῖς πρωτοκαθεδρίᾳ, καὶ τῇ πλείστοις ἀπολλυούσῃ ἀισχροκερδεῖᾳ», παρέμεινε παρ' αὐτοῖς, μέχρως οὗτο διὰ θαύματος τιμωρηθεὶς ὑπὸ τοῦ Κυρίου ἐπανάκαμψεν ἐν μετανοίᾳ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν⁴. Βαθμηδὸν ὅμως νῦν σύστημα τῆς μισθοδοσίας εἰσῆλθε καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ἤδη ἀπὸ τῶν μέσων τοῦ γ' αἰῶνος παρουσιάζεται ἐφαρμοζόμενον εἰς τινὰς τῶν χριστιανικῶν κοινοτήτων⁵. Παρὰ ταῦτα αἱ εἰσφοραὶ τῶν χριστιανῶν παρέμειναν προαιρετικαί. καὶ δὴ θαρύνουσαι τοὺς πλουσίους, πᾶς δὲ καταναγκασμὸς πρὸς πληρωμὴν αὐτῶν ἐθεωρεῖτο ὡς τι τὸ ἀνομόν καὶ ἀπρεπές.

ΙΕΡΟΔ. ΙΕΡΩΝ. Ι. ΚΟΤΣΩΝΗΣ

1. Εὐσέβ. Ἐκκλ. ἱστ. VII, 30,7. 2. Αὐτόθι, V, 18,2.
3. Αὐτόθι, V, 18,7. 4. Αὐτόθι, V, 28,10 ἐξ.
5. Πρὸβλ. Cyprian. epist. 34,4. 39,5.

(Συνεχίζεται)

Ο ΧΙΛΙΑΣΜΟΣ

[6]

Ὡς πρὸς τὴν γέννησιν τοῦ Ἰησοῦ παραδέχονται ... ὅτι οἱ μάγοι δὲν ἀπεστάλησαν παρὰ Κυρίου τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ διηυθύνθησαν ὑπὸ τοῦ μεγάλου ἐχθροῦ, τοῦ Διαδόλου ἐν τῇ ἀποπειρᾷ αὐτοῦ, ὅπως ἐξογτώσῃ τὸ νήπιον Ἰησοῦν... ἦσαν μέλη τῆς μεγάλης συνωμοσίας, ἣν ἐσχεδιάσε καὶ διεξήγαγεν ὁ ἐντεχνος νοῦς, ὁ Σατανᾶς, ὁ Διάβολος, ἀγωνιζόμενος νὰ καταστρέψῃ τὸ σπέρμα τῆς ἐπαγγελίας, τὸν Μέγα Σωτῆρα τοῦ Κόσμου» (Κιθάρρα τοῦ Θεοῦ σελ. 100, 101) καὶ ἀλλαχού «... οἱ ἀστέρες δὲν κινούνται ἀνωθεν τοῦ στερώματος τοῦ Οὐρανοῦ, εἰς τρόπον ὅστε νὰ ὠδηγήσασιν τοὺς ἀνθρώπους. Φίνεται δὲ παράλογον νὰ κινηθῆ ἐξ ἀνατολῶν καὶ νὰ σταθῆ ἀνωθεν τῆς Βηθλεέμ. Ὁ Σατανᾶς δὲ καὶ οἱ πράκτορες αὐτοῦ, οἱ δαίμονες, οἱ συνεργοῦντες μετ' αὐτοῦ, ἔχουσι τὴν δύ-

ναμιν νὰ παράγωσι φῶτα... τὸ φῶς δὲ ἦ ὁ ἀστὴρ, ὁ ὁποῖος ὠδήγησε τοὺς σοφοὺς αὐτοὺς ἢ μάγους, ἦτο ἀναμφιβόλως τοιοῦτον φῶς καὶ οὐχὶ πραγματικὸς ἀστὴρ, κινούμενος διὰ τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ» (Κιθάρρα σ. 103).

Ε'. Προφητεῖαι τῶν χιλιαστῶν.

Πλανώμενοι καὶ διαστρεβλοῦντες τὴν ἐρμηνείαν τῆς Ἀγίας Γραφῆς, οἱ χιλιασταὶ ἰσχυρίζονται. ὅτι τὰ πρῶτα συμπτώματα τῆς Δευτέρας Παρουσίας ἤρξαντο τῷ 1874, ἦτοι τὸ ἔτος κατὰ τὸ ὅποιον ἤρξατο ὁ Ρῶσσελ τοῦ ἔργου του (Δημιουργία σελ. 346—348) Παρερμηνεύοντες ἐπίσης τὴν Θεῖαν Γραφήν, ἰσχυρίζονται ὅτι «... ἡ Θεῖα προφητεία, ἀρχίσασα κατὰ τὸ 1914... ἔδωκε μαρτυρίαν, ὅτι τὸ τέλος τοῦ πονηροῦ τούτου αἰῶνος ἤρχισε διὰ τῶν ἐξῆς: Τοῦτέστιν, τοῦ παγκοσμίου πολέμου, λιμῶν, λοιμῶν, σεισμῶν, ἐπαναστάσεων, τῆς ἐπιστροφῆς τῶν Ἰουδαίων εἰς τὴν Παλαιστίνην καὶ μετὰ ταῦτα διὰ τῆς γενικῆς δυσφορίας καὶ θλίψεως τῶν ἐθνῶν τοῦ Κόσμου» (Δημιουργία σελ. 366). Νῦν δὲ ἐμμένουσιν εἰς τὴν ἰδέαν, ὅτι ὁ νῦν Εὐρωπαϊκὸς πόλεμος ἀποτελεῖ σημεῖα ἐξ ἐκείνων, ἅτινα πρεέβλεψαν οἱ προφῆται καὶ ἀναμένουσιν μετ' οὐ πολὺ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ὁ Θεός, κατ' αὐτοῦς, μετὰ ταῦτα θὰ κυβερνήσῃ τὸν κόσμον σχηματίζων κυβερνήσιν ἐκ τῶν μεγάλων Πατέρων Ἰουδαίων, Ἀβραάμ, Ἰακώβ, Ἰσαάκ, Δαβὶδ, τῶν Βαράν, Ἰεφθάς κλπ., οἵτινες θέλουσιν ἀναστηθῆ ἐκ τῶν νεκρῶν καὶ ἀναλάβει τὸν σχηματισμὸν τῆς Κυβερνήσεως εἰς Παλαιστίνην, ἔνθα θέλει ἀνασχηματισθῆ τὸ διαλυθὲν Ἰουδαϊκὸν Κράτος.

Ὁ Ἀβραάμ, διὰ τῶν ραδιοφωνικῶν μέσων, θὰ ἐξαποστέλλῃ διαταγὰς εἰς ἐλόκληρον τὴν οἰκουμένην, διευθύνων οὕτω ὅλον τὸν κόσμον, ἕτεροι δὲ πατέρες Ἰουδαῖοι, ἐκ τῶν ἀναστηθησομένων, θὰ εὐρίσκωνται ὡς ἀντιπρόσωποι εἰς τὰ διάφορα μέρη, ἐκτελοῦντες τὰς διαταγὰς τῆς μεγάλης Ἰουδαϊκῆς Κυβερνήσεως, ἣν θὰ διευθύνῃ ἀοράτως ὁ Κύριος, ὅστις θέλει βασιλεύσει οὕτως ἐπὶ 1.000 ἔτη (Γραφικαὶ μελέται Τόμος Δ'. σελ. 564, 574 Κιθάρρα σελ. 375, 389). Ὅταν δὲ πάντα ταῦτα πραγματοποιηθῶσι «...αἱ κηδεῖαι θέλουσι παύσει, οἱ ἐργολάβοι κηδεῖων θέλουσιν ἀναζητήσῃ ἄλλην τινά, μᾶλλον εὐχάριστον, ἐνασχόλησιν καὶ αἱ νεκροφόροι ἅμαξαι θέλουσι μεταβληθῆ ἀπὸ φορεῖων λύπης εἰς ὀχήματα τέρψεων καὶ εὐχαριστήσεων (Κιθάρρα τοῦ Θεοῦ σελ. 402).

(Συνεχίζεται)

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

«Ἐὰν μὴ μετανοήτε...».

Τὸ κήρυγμα τοῦτο τοῦ Κυρίου, τὸ ὅποιον εἶπεν ἐξ ἀφορμῆς τῆς ὑπὸ τοῦ Ποντίου Πιλάτου σκληρᾶς καὶ ἀπανθρώπου τιμωρίας Γαλιλαίων τινῶν, τῶν ὁποίων «ἰὸ αἷμα ἔμιξεν ὁ Παῖσιος μετὰ τῶν θυσιῶν ἀδίων», καθίσταται ἐπικαιροτέρου οὐ μόνον διὰ τὴν ἀπὸ τῆς αὔριου ἀρχομένην περίοδον τῆς μετανοίας, ἀλλὰ καὶ διὰ τὰ περιστοιχοῦντα ἡμᾶς σήμερον γεγονότα. Διότι ναι μὲν χάριτι θεῖᾳ μέχρη

τῆς σήμερον δὲν ἐλάβομεν πείραν τῶν ἀφορήτων δεινῶν, τὰ ὅποια μαστίζουσι πλείστας χώρας τῆς ὀφηλίου ἐμπολέμου τε καὶ μὴ, ἀλλὰ μήπως οἱ σκληρότερον ἄχρι τοῦ νῦν ὑπὸ τῶν πολεμικῶν γεγονόνων δοκιμασθέντες «ἀμαρτωλοὶ παρὰ πάντας... ἐρένο»το, οὗ τοιαῦτα πεπόνθασιν;» Δυστυχῶς ἔκαστος ἔθνος, ἄρα δὲ καὶ τὸ ἡμέτερον, μικρὸν ἢ μέγα ἀπομακρυνθὲν τοῦ Χριστοῦ, ἔχει τὸ μερίδιον τῆς ἐνοχῆς αὐτοῦ ἐν τῷ παρόντι πολέμῳ. Συνεπῶς ἡ μόνη ἀπομένουσα δι' ἡμᾶς ὁδὸς εἶναι ἡ εὐαγγελική καὶ σταθερὰ μετάνοια, διότι ὁ Κύριος εἶπε: «δὲν μὴ μετανοήτε, πάντες ὡσαύτως ἀπολείσθητε. Μὴ σκληρύνωμεν λοιπὸν τὰς καρδίας ἡμῶν, ἀλλ' ἐπισφραγίσωμεν τῆς περιόδου τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς «δω-μεν καρπὸν ἀξίους τῆς μετανοίας» καὶ μετανοοῦν-τες ὡς ἀποδείξωμεν ὅτι πιστεύομεν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος «καὶ τοῖς ἔθνεσι... τὴν μετάνοιαν ἔδωκεν εἰς ζωήν».

Ἐσχάριστα νέα.

Αἱ καθημεριναὶ ἐφημερίδες ἀνήγγειλαν ὅτι τὸ μὲν Κακοουργοδικεῖον τοῦ Ἡρακλείου τῆς Κρήτης δὲν θὰ ἐλειτούργει κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἐκπνεύσαντος μηνὸς διὰ τὴν ἔλλειψιν ὑποθέσεων, τὰ ἐγκλήματα δὲ ἄλλης περιοχῆς τῆς Β. Ἑλλάδος ἐμειώθησαν κατὰ πολὺ. Τὴν σημασίαν τῶν γεγονόνων τούτων ἐξῆραν καὶ αἱ τοπικαὶ καὶ αἱ ἀθηναϊκαὶ ἐφημερίδες, τονίσασαι ὅτι οὕτω μαρτυρεῖται πρόοδος εἰς τὸν ψυχικὸν πολιτισμὸν. Ἐπιπροσθετοῦμεν πλήρως τὸν ἐθνικισμὸν τῶν ἀσχοληθέντων περὶ τὸ εὐόιον τοῦτο σημεῖον ἐφημερίδων, προσθέτοντες μόνον ὅτι τοῦτο ἄλλαις λέξεσι σημαίνει πρόοδον ἐν τῇ χριστιανικῇ ζωῇ. Διότι τὸ πνεῦμα τοῦ Χριστιανισμοῦ εἶναι πνεῦμα ἐπιεικείας, ἀγαθότητος καὶ ἀγαθοεργίας, ὅταν δὲ τὸ πνεῦμα τοῦτο ἐπικρατῇ τότε ἀνθεῖ καὶ πραγματικῶς ψυχικὸς πολιτισμὸς, ὁ ὁποῖος εἶναι ξένος διαπληκτισμῶν καὶ ἐγκλημάτων καὶ πολέμων.

*

Ἡ ἔκκλησις, ἣν ὁ Πρόεδρος Ρουζβέλτ ἀπεμήθυσε πρὸς τοὺς ἀρχηγούς τῶν προτεσταντικῶν Ἐκκλησιῶν, τὸν ἀρχηγὸν τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας ὡς καὶ τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἰουδαϊκῆς κοινότητος, πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως ἐπιτύχῃ τὴν συνεργασίαν των εἰς τὰς ὑπὲρ τῆς εἰρήνης προσπάθειάς του, δὲν εἶρε τὴν αὐτὴν ἀπήχησιν παρὰ ταῖς ἀμερικανικαῖς Ἐκκλησίαις. Ἡ ῥωμαιοκαθολικὴ ἐφημερίς «Commonwealth» παρατηρεῖ ὅτι τὸ διάβημα τοῦ Προέδρου τοποθετεῖται εἰς ἐπίπεδον πολὺ ὀφηλότερον ἐκείνου εἰς ὃ εὐρίσκειται ἡ διεθνὴς πολιτικὴ καὶ διαπιστοῖ ὅτι αἱ ἀντιδράσεις εἰς τὴν ἔκκλησιν του διήρξαν ἐν τῷ συνόλῳ τῶν ἐθνικῶν καὶ φιλικῶν. Ὁ αὐτὸς τὸ περιοδικὸν «The Living Church», ὄργανον τῆς ἐπισκοπείας τῆς Ἐκκλησίας, ἐκφράζει τὴν ἐλπίδα ὅτι ὅλοι οἱ Ἀμερικανοί, οἵτινες διακηρύσσον ἐαυτοὺς ἰηροσεβόντας, θὰ ἐπιδοκίμασον τὴν εὐγενῆ προαῖν τοῦ Προέδρου, ἥτις τείνει νὰ ἐναρμονίσῃ τὴν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης δράσιν τῶν δύο ἰσχυρότερων τῶν ἐν τῷ κόσμῳ ὑφιστάμενων δυνάμεων. Ἐξ ἄλλου τὸ «Christian Century» διαμαρτύρεται κατὰ τοῦ ὁρισμοῦ τοῦ κ. Taylor, θεωρῶν αὐτὸν ὡς πρᾶξιν πολιτικὴν, μέλλουσαν νὰ καταλήξῃ εἰς τὴν δημιουργίαν μονίμων διπλωματικῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν Ἡν. Πολιτικῶν καὶ τοῦ Παπικανοῦ. Παρομοίαν στάσιν ἐτήρησαν καὶ αἱ Ἐκκλησίαι τῶν Βαπτιστῶν ὡς καὶ τινες ἀρχηγοὶ τῶν λουθηρανικῶν Ἐκκλησιῶν, παρατηροῦντες ὅτι τὸ σχέδιον τοῦ Προέδρου, τὸ ὅποῖον ἐξυπηρετεῖ δῆθεν τὴν παγκόσμιον εἰρήνην καὶ τὴν ἐπικρατίαν τῆς δικαιοσύνης, ἀποτελεῖ αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ κίνδυνον, καθ'

ὅσον ἐπιζητεῖ νὰ συνδέσῃ τὴν πνευματικὴν καὶ πολιτικὴν ἐξουσίαν τῆς Ἀμερικῆς πρὸς μίαν καὶ μόνην πνευματικὴν καὶ πολιτικὴν ἐξουσίαν τοῦ ἐξωτερικοῦ, τ. ἔ. τὸ Κράτος τοῦ Βατικανοῦ. Οἱ αὐτοὶ κύκλοι νομίζουσι πρὸς τοῦτοίς, ὅτι διὰ τοῦ σχεδίου τοῦ Προέδρου εἴνεσι μίαν μειοψηφίαν τοῦ Ἀμερικανικοῦ λαοῦ, διὰ τὸν λόγον ὅτι ἐν ᾧ ὁ κ. Taylor θὰ τελεῖ ἐν διαρκεί ἐπικοινωνίᾳ μετὰ τὰ Προέδρου, ἀντιθέτως εἰ ἀρχηγοὶ τῶν διαμαρτυρομένων καὶ τῶν Ἰσραηλιτῶν δὲν θὰ καλῶνται ὑπὸ τοῦ Προέδρου εἰρῆ κατ' ἀραιὰ χρονικὰ διαστήματα.

Πιστικοὶ τινες ἐμιλιῶν, ἀποτελοῦσαι μέρος γενικωτέρως κινήσεως τῶν Φινλανθῶν ἐπισκόπων ἀναφέρουσι μεταξὺ ἄλλων: «δὲν λέγομεν ὡς ἔχωμεν ἐμπιστοσύνην εἰς ἡμᾶς αὐτούς», διότι γνωρίζομεν πόσον περιορισμέναι εἶναι αἱ δυνάμεις ἡμῶν, ἀλλὰ ὡς ἔχωμεν ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν Παντοδύναμον Θεόν, ὅστις ἀπέστειλε τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν διὰ νὰ ἰδρύσῃ τὴν βασιλείαν Του ἐπὶ τῆς γῆς. «Ὅταν ὁ Θεὸς ἦτο καθ' ἡμῶν, δὲν θὰ ἠδυνάμεθα νὰ ἔχωμεν οὐδεμίαν ἐμπιστοσύνην, καὶ ἂν ἀκόμη ἡ ἀεροπορία ἡμῶν εἶχε τὴν κυριαρχίαν τῶν αἰθέρων καὶ τὰ τηλεβόλα ἡμῶν ἠδύναντο νὰ ἀπειλήσωσι τὰς γειτονικὰς χώρας, τὰ δὲ σχέδια τῶν πολιτικῶν ἡμῶν ἀνδρῶν ἦσαν τέλεια». «Ἄς πράττωμεν τὸ καθήκον ἡμῶν, ὑπακούοντες εἰς τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ, εἰς τὴν συνείδησιν καὶ εἰς τοὺς νόμους τῆς χώρας ἡμῶν». «Ὅσαίς ὁ ἐκ τοῦ ἔθροῦ κίνδυνος ἐφαινετο νὰ ἀπειλή τὴν χώραν ταύτην, ὁ λαὸς τῆς ἀνεύρουσας ἑαυτὴν ἐὶς ὅπιον τοῦ Θεοῦ Ἄς κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον μεγαλοφώνως εἰς ἅπαντας τοὺς ναοὺς. Τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἀνταποκρίνεται τόσον καλῶς εἰς τὰς ἀθλιότητας τῶν ἀνθρώπων καὶ φέρει τὴν μετάνοιαν καὶ τὴν πίστιν, τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἐλπίδα».

*

Τὸ Προεδρεῖον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν ἀπέστειλε πρὸς τὸν Φινλανθὸν ἀρχιεπίσκοπον Καίλα τηλεγράφημα ἔχον ὡς ἐξῆς: «Ἰκετεύομεν τὸν Θεόν, ὅπως δίδῃ ἡμῖν θάρρος καὶ σταθερότητα πίστεως». Ἡ δὲ Ὀμοσπονδιακὴ Σύνοδος τῶν Ἐκκλησιῶν τοῦ Χριστοῦ τῶν Ἡ. Π. τῆς Ἀμερικῆς ἀπεμήθυσε ἐκκλησίαν πρὸς τὸν Πρόεδρον Ρουζβέλτ, καλοῦσα αὐτὸν, ὅπως προσφύγῃ εἰς πᾶν διπλωματικὸν μέσον ἱκανὸν νὰ δώσῃ ζωηρὰν ἐκφράσιν εἰς τὴν ἠθικὴν διαμαρτυρίαν κατὰ τῆς ῥωσικῆς ἐπιθέσεως... «κατὰ τοῦ σκληροῦ καὶ ἀπανθρώπου χαρακτῆρος τῆς σοφ. ἐνεργείας ἐναντίον ἀνυπερασπίστων πληθυσμῶν καὶ ἀνοχυρῶτων πόλεων».

Ἡ «Ἐφημερίς τῆς Γενεύης» ἀναφέρει ὅτι καίτοι τὸ τρίτον τοῦ πληθυσμοῦ τῆς φινλανδικῆς πρωτεύουσας ἐγκατέλειψε ταύτην, οἱ ναοὶ ὑπερπληροῦνται πιστῶν, καθ' ἑκάστην δ' ἐσπέρων τελοῦνται εἰδικαὶ λειτουργίαι. Γενικῶς μία ἀξιοσημείωτος πνευματικὴ ἀψύπνισις ἐσημειώθη καθ' ἅπασαν τὴν χώραν.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπερὶ Συνόδου

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος κατὰ τὸ διαγραφέντων δεκαενθήμερον συνήλθεν εἰς τρεῖς τακτικὰς συνεδριάσεις ἐξ ὧν ἡ μὲν μία ἐγένετο ὑπὸ τὴν Προεδρείαν τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου, αἱ δὲ ὑπόλοιποι, τοῦτου ἄσθενούντος, ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ μονίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Τρίκκης καὶ Σταγῶν κ. Πολυκάστου.

Κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 29 Φεβρουαρίου ἡ Ἱερὰ Σύνοδος προέβη εἰς τὴν πλήρωσιν τῆς χρηματοδοτικῆς ὑπόθεσης τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἀγρινίου πόλεως Ἡγωνιανῆς καὶ Κονίτιος διὰ μεταθέσεως τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Λευκάδος καὶ Ἱθάκης κ. Δημητρίου. Μετὰ τὴν ἐκλογὴν ἐπιμελούθησεν εὐθὺς ἀμέσως τὸ τε Μικρὸν καὶ Μέγα Μήνυμα, ἀνεκινώθη δὲ ἡ ἐκλογὴ τῷ Ὑπουργεῖῳ τῶν Ἱεροσεβειῶν πρὸς ἐκδῶσιν τοῦ σχετικοῦ Β. Δ.

Ἐἰς τὴν οὕτω κανοθεσίαν Μητροπόλιν Λευκάδος παρεβλήθη ὑπὸ τοῦ Μακ. Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἕνα ἐκτελεῖ καθήκοντα Τοποτηρητοῦ μέχρι τῆς κανονικῆς αὐτῆς πληρώσεως ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Νικοπόλεως καὶ Προβέης κ. Ἀνδρέας, ὅστις καὶ ἀνεδέξατο ταῦτα.

— Ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐχορηγήθησαν ἀδείαι τοῖς Σεβ. Μητροπολίταις Μαντινείας καὶ Κυνουρίας κ. Γερμανῶ ἐξαήμερος δι' Ἀθήνας καὶ Θηβῶν καὶ Λεβαδείας κ. Συνεσίφ πενθήμερος δι' Ἀθήνας διὰ λόγους ὑγείας, Κορινθίας κ. Μιχαὴλ πενθήμερος δι' Ἀθήνας καὶ Σισσίου καὶ Σιατίστης κ. Διοδώρῳ πενθήμερος διὰ Θεσσαλονίκην διὰ λόγους ὑπηρεσιακούς. Ὁ αὐτὸς ἐχορηγήθη παρόμοια ἀδεία παραμονῆς ἐν Ἀθήναις διὰ λόγους ὑπηρεσιακούς τοῖς Σεβ. Μητροπολίταις Παραμυθίας, Φιλιατῶν καὶ Γηρομερίου κ. Γεωργίῳ τεταρήμερος καὶ Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας κ. Ἀνθίμῳ πενθήμερος.

— Τὸ Ὑπουργεῖον Ἐκπαιδεύσεως καὶ Ἑθνικῆς Παιδείας ἐγνώρισεν τῇ Ἱ. Συνόδῳ ὅτι ὁ μὲν Γραμματεὺς τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης κ. Κωνσταντ. Χαλκιάς προήχθη εἰς Γραμματεῖα ἰ. τάξεως, ὁ δὲ ἀρχικλητὴρ τῆς Ἱ. Συνόδου κ. Εὐστράτιος Τζανιῆς ἔλαβε τὴν νόμιμον μυθολογικὴν προσαρξήσιν λόγῳ συμπληρώσεως δεκαετιῶς ὑπηρεσίας.

— Τὸ Ὑπουργεῖον Ἐκπαιδεύσεως καὶ Ἑθνικῆς Παιδείας διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 6162 καὶ ἀπὸ 9/2)1940 ἐγκυκλίου του πρὸς τοὺς Σεβ. Μητροπολίτας καὶ τοὺς Θεοφ. Ἐπισκόπους Κρήτης ἐκοινοποίησε τὸ ὑπ' ἀριθ. 273453 ἔγγραφο τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν δι' οὗ γνωρίζεται ὅτι δὲν θεωρεῖται ἀσυμβίβαστος πρὸς τὸ ἀξίωμα τοῦ δημοσίου τιμειακοῦ ὑπαλλήλου κατὰ τὸ ἄρθρον 59 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1915 Ἀν. Νόμου ἢ ἐξάσκησης τοῦ λειτουργήματος τοῦ ἱεροψάλτου, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι τοῦτο ἐξασκῆται κατὰ τὰς μὴ ἐργασίμων ἡμέρας καὶ ὥρας.

— Τὸ αὐτὸ Ὑπουργεῖον εἰς ἀπάντησιν συνοδικοῦ ἐγγράφου ἐγνώρισεν τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ ὅτι μετὰ γνωμάτευσιν τοῦ ἀρχαιολογικοῦ Συμβουλίου ἀνέθηκεν εἰς τοὺς Καθηγητὰς τοῦ Πανεπιστημίου κ. κ. Γ. Σωτηρίου, Ν. Βέην καὶ Σ. Κουγιάν. ἵνα συνεχίσωσι τὴν ἀπὸ μακροῦ ῥεζαμένην ἐργασίαν αὐτῶν πρὸς καταγραφήν καὶ περιγραφὴν τῶν ἐν ταῖς Ἱ. Μοναῖς ἀποτεθησαυρισμένων χειρογράφων, ἔργων τέχνης καὶ ἱερῶν κειμηλίων, τῶν ἐχόντων ἀρχαιολογικὴν καὶ καλλιτεχνικὴν ἀξίαν, παρεῖλεσε δ' ἐπὶ τῇ εἰκασιεὶ ἵνα αἱ κατὰ τόπους ἐκκλησιαστικαὶ ἀρχαὶ προβῶσιν εἰς τὴν κατασκευὴν εἰδικῶν σκευοφυλακείων διὰ τὴν ὑπ' εὐθύνην των φύλαξιν τῶν ὡς τιμαλῶν χαρακτηρισθησάντων.

— Τὸ Ὑπουργεῖον Ἐκπαιδεύσεως καὶ Ἑθνικῆς Παιδείας δι' ἐπιγούσης ἐγκυκλίου αὐτοῦ πρὸς τοὺς κ. κ. Νομάρχας Ἀττικῆς καὶ Βιωτίας, Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας, Ἀρχαδίας, Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας, Ἄρτης, Ἀχαΐας, Εὐβοίας, Ἠλείας, Λακωνίας, Λαρίσης, Μεσσηνίας, Τρικυλίων καὶ Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος ἐνετείλατο τὴν ὅσον ἐνεστὶ ταχύτεραν ἀποστολὴν προτάσεων πρὸς διορισμὸν τῶν ὑπὸ τοῦ Ἄναγκ. Νόμου 2200/1940 προβλεπομένων δύο λαϊκῶν μελῶν τῶν κατὰ τόπους Ἐκκλ. Συμβουλίων πρὸς διορισμὸν τῶν τε τακτικῶν καὶ ἀναπληρωματικῶν μελῶν.

— Δι' ἐτέρας ἐγκυκλίου πρὸς τοὺς Γεν. Διοικητὰς καὶ τοὺς ὑπολοίπους Νομάρχας τὸ Ὑπουργεῖον Ἐκπαιδεύσεως καὶ Ἑθνικῆς Παιδείας τὸ δικαίωμα αὐτοῦ τοῦτο διεβίβασεν πρὸς αὐτοὺς.

— Δι' ἐτέρας αὐτοῦ ἐγκυκλίου τὸ Ὑπουργεῖον Ἐκπαιδεύσεως καὶ Ἑθνικῆς Παιδείας πρὸς τοὺς κ. κ. Νομάρχας ὅτι οἱ κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ νέου ἐνοριακοῦ νόμου διορισθησόμενοι ἐκκλησιαστικαὶ σύμβουλοι δύνανται νὰ ληφθῶσι καὶ ἐκ τῶν ὑπαρχόντων ἐνοριακῶν καταλόγων, ὅπου ἡ σύνταξις τῶν νέων καταλόγων δὲν καταστῆ ἐγκαίρως ἐφικτή. Διὰ τὸ βραχὺ δὲ τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένου χρόνου, πρὸς ἐγκαθίδρυσιν τῶν νέων ἐκκλ. συμβουλίων, παρετάθη ἡ θητεία τῶν παλαιῶν μέχρι τέλους Ἀπριλίου ἐ. ἔ., ληφθησόμενης περὶ τούτου καὶ νομοθετικῆς μερίμνης.

Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν

Τῇ τεσσαρακοστῇ ἡμέρᾳ ἀπὸ τῆς πρὸς Κύριον ἐκδημίας τοῦ ἀειμνήστου Βασιλόπαιδος Χριστοφόρου ἐτελέσθη ἐπιμνημόσυνος δέησις ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τοῦ Νοσοκομείου Εὐαγγελισμῶς, χοροστατοῦντος τοῦ τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον, ἀσθενούντα, ἐκπροσωποῦντος Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Ταλαντίου. Παρέστη ἡ Α. Μ. ὁ Βασίλειος καὶ ἅπαντα τὰ ἐν Ἀθήναις μέλη τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας.

— Ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας ὁ

Σύλλογος τῶν Ἀθηναίων τοῦ Τόπου ὠργάνωσε διὰ λέξιν πρὸς τιμὴν τῆς μνήμης τοῦ ἀειμνήστου Πρίγκιπος Νικολάου καθ' ἣν ὁμίλησεν ἡ κ. Π. Ζητροῖδιν μὲ θέμα «Ὁ Πρίγκιπς Νικόλαος ὡς ἄνθρωπος καὶ ὡς Καλλιτέχνης». Παρέστη ἡ Α. Β. Υ. ἡ Πριγκίπισσα Ελένη τοῦ Νικολάου τὰ μέλη τῆς Ἱ. Συνόδου καὶ ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Ταλαντίου ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Μακαρ. Ἀρχιεπισκόπου.

— Ἐκ Ρωσσίας Ἕλληνας, τιμῶντες τὴν μνήμην τοῦ μνήμην τοῦ Μεγάλου Ἑθνικοῦ εὐεργέτου ἀοιδίμου Γρηγορίου Μαρασκή ἐτέλεσαν ἐν τῇ Ἀνωτάτῃ Σχολῇ Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν ἐπιμνημόσυνον δέησιν, τελεταρχοῦντος τοῦ τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον ἐκπροσωπῆσαντος Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Ταλαντίου καὶ ἔσπεψαν τὴν ἐν τῷ προαυλίῳ τῆς Σχολῆς προσημῆν.

— Ἐν τῇ Αἰθούσῃ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας ὁμίλησαν κατὰ τὸ διαρρηθῶσαν δεκαπενθήμερον ἡ κ. Αἰμιλία Σάρρου μὲ θέμα «οἱ Γενοῶται ἐν τῷ τελευταίῳ ἀγῶνι τοῦ Βυζαντίου» καὶ ὁ κ. Ἀχιλλεὺς Κύρου μὲ θέμα «Παρελθόν, Παρὸν καὶ Μέλλον». Ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Μακαριώτατου Ἀρχιεπισκόπου παρέστη ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ταλαντίου.

— Ὁ ἐν Ἀθήναις Σύλλογος τῶν Μεγαλοσχολιτῶν, τιμῶν τὴν μνήμην τοῦ καθηγητοῦ τῆς Μεγάλης τοῦ Γένους Σχολῆς ὑεμνήστου Ἀνδρέου Σπαθάρη, ἐπὶ τῇ συμπληρώσει τεσσαρσκότου ἐτῶν ἀπὸ τῆς πρὸς ἡμῶν ἐκδημίας αὐτοῦ, ἐτέλεσεν ἐν τῇ Μ. Αἰθούσῃ τοῦ «Παρθασοῦ» ἐπιμνημόσυνον συναξίν, καθ' ἣν ὁμίλησαν περὶ τοῦ ἔργου τοῦ ἀειμνήστου ἐκείνου διδασκάλου τοῦ Γένους οἱ κ. κ. Κ. Σπανούδης Στ. Πακίδης καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ Ἄγγελος Σημηριώτης. Παρέστησαν οἱ Σεβ. Μητροπολίτης Κοζάνης Ἐλευθερουπόλεως, Σύμου, Μεσσηνίας, πρῶτον Λαγκαδᾶ ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Πατάρων, ὁ κ. Υπουργὸς τῆς Κρατικῆς Ὑγείνης καὶ Ἀντιλήψεως καὶ πλῆθος ἐκλεκτῶν προσκεκλημένων. Τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον ἐξεπροσώπησεν ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Ταλαντίου.

— Ἐν τῇ Αἰθούσῃ τῆς Φίλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου ὁμίλησεν ὁ ἐξοχώτατος κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὁ κ. Στεφάνου τοῦ Ὑπουργείου Ἐκπαιδεύσεως καὶ Ἑθνικῆς Παιδείας πρὸς τοὺς νέους σχολιάτρους καὶ τοὺς ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ ἐπακιδευτικούς περὶ τῆς κρατικῆς μερίμνης ὑπὲρ τῆς υγείας τῆς νεολαίας καὶ δὴ τῆς μαθητικῆς τοιαύτης ὡς καὶ τῶν ἀσθενούντων ἐκπαιδευτῶν. Παρέστησαν ὁ κ. Ὑφυπουργὸς τῆς Παιδείας, ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Κρατικῆς Ὑγείνης καὶ Ἀντιλήψεως, ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Ταλαντίου ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Μακαρ. Ἀρχιεπισκόπου καὶ πλῆθος ἐκλεκτῶν προσκεκλημένων.

Ἱερὰ Μητρόπολις Βεροῖας

Συνήλθε καὶ ἐφέτος ἀπὸ τῆς 21 Φεβρουαρίου τὸ ἱερατικὸν συνέδριον τῶν ἐφημερίων τῆς Μητροπόλεως Βεροῖας, προσελθόντων πάντων σχεδὸν τῶν ἐφημερίων, παρὰ τὸ δριμύτατον ψῆφος, τὸ ὁποῖον ἐπεκράτησεν ἐπὶ δύο ἡμέρας.

— Εἰς τὴν εὐρύχωρον αἴθουσαν τῆς Χρστ. Ἐνώσεως μετὰ τελετῆν ἔκαμεν ἡ Α. Σ. ὁ Μητροπολίτης κ. Πολύκαρπος δύο διαλέξεις καὶ ἀνὰ μίαν ὁ καθηγητῆς τῶν θεολογικῶν κ. Τ. Παναγιωτόπουλος καὶ ὁ γραμματεὺς τῆς Μητροπόλεως κ. Δημ. Παπαδόπουλος.

— Συνεζητήθησαν ζητήματα ἀφορῶντα γενικῶς εἰς τοὺς ἱερεῖς καὶ ἐδόθησαν παρὰ τοῦ Σ. Μητροπολίτου δδηγίαι πρὸς τοὺς ἐφημερίους ὡς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν καὶ ἀσθηρὰν τήρησιν τῶν διατάξεων τοῦ νέου περὶ ἐνοριῶν νόμου.

— Τὴν 22αν ἐσπέρας ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ εορτῇ τῆς Α. Σ. τοῦ Μητροπολίτου ἐτελέσθη φεστιβόλος, τὴν δὲ 23ην πανηγυρικὴ θ. λειτουργία, μετασχόντων πάντων σχεδὸν τῶν ἐφημερίων. Εἰς τὴν θ. λειτουργίαν παρέστησαν αἱ Στρατιωτικαὶ, Δικαστικαὶ, Δημοτικαὶ Ἀρχαὶ καὶ πλῆθος λαοῦ.

Ἱερὰ Μητρόπολις Δράμας

— Ὁ ἱεροκήρυξ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως, προσκληθεὶς ὁμίλησεν κατὰ τὴν γενικὴν συγκέντρωσιν τῆς ΕΟΝ ἐν τῷ ἀμφιθέατρῳ τοῦ Γυμνασίου Δράμας, ἐπανελάβε δὲ τὰς ὁμιλίαις εἰς τὰ τμήματα τῶν ἐξωσχολικῶν φεραγνιτῶν.

— Ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δράμας κ. Βασιλείου λειτουργοῦσιν ἐν Δράμᾳ καὶ ἐν ὑπαίθρῳ 13 Κατηχητικὰ Σχολεῖα, εἰς τὰ ὁποῖα προσέρχονται μετὰ ζήλου 2000 περίπου μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι.

—Πρωτοβουλία του Σεβ. Μητροπολίτου Δράμας κ. Βασιλείου ιδρύθη εν Δράμῃ Σχολή Βυζαντινῆς Μουσικῆς, τῆς ὁποίας τὰ μαθήματα θὰ ἀρχίσουν ἀπὸ τῆς 1ης Μαρτίου καὶ θὰ παρέχονται δωρεάν. Ἡ ἐποπτεία τῆς Σχολῆς ἀνετέθη εἰς πενταμελῆ ἐπιτροπὴν.

—Ἐν τῇ Στρατιῷ, Λέσχη Δράμας ἢ Χοιστ. Ἐνωσις Δράμας διοργάνωσε τὴν 3ην διάλεξιν μεθ' ὁμιλητῆν τὸν ἔλλογ. κ. Ἰωάννην Φραγκοῦλην, Γενικὸν Ἐπιθεωρητὴν Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως, ἔχοντα ὡς θέμα: «Ἡ Παιδαγωγικὴ δύναμις τῆς Θρησκείας». Εἰς τὴν διάλεξιν παρέστη ὁ Νομάρχης Δράμας κ. Δήμας καὶ πλῆθος λογίων.

Ἱερὰ Μητρόπολις Δευκάδος καὶ Ἰθάκης

Ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τὸ Φιλόπτωχον Ταμεῖον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως διένειμε, ὡς συνήθως, ἀποφάσει τοῦ Διοικητοῦ τοῦ Συμβουλίου, περὶ τὰς 10.000 χιλιάδας δραχμῶν εἰς τοὺς ἀπόρους καὶ ἐνδεεῖς, χωρὶς νὰ λησμονήσῃ κατὰ τὸ ἐνὸν καὶ τοὺς ἐν φυλακαῖς κρατούμενους.

—Τὸ κήρυγμα τοῦ Θείου Λόγου γίνεται τακτικώτατα ὑπὸ τε τοῦ Σ. Μητροπολίτου, χοροστατοῦντος ἐκ περιτροπῆς ἐν τοῖς Ἱ. Ναοῖς τῆς πόλεως καὶ ὑπὸ τοῦ ἱεροκήρυκος τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἱερολ. κ. Χρυσοστόμου Τυσοῦνα, κηρύττοντος ὡσαύτως καὶ τὸ ἀπόγευμα, τῶν Κυριακῶν καὶ διδάσκοντος καὶ ἐν τοῖς ἀπὸ ἐτῶν λειτουργοῦσι Κατηχητικῶσι Σχολείοις.

—Λειτουργοῦσιν δύο κατώτερα, ἐν ἀρρένων καὶ ἐν θηλέων, καὶ δύο μέσα, ἐν ἀρρένων καὶ ἐν θηλέων, ἐν ᾧ διδάσκει ὁ Καθηγητὴς τῶν Θρησκευτικῶν ἐν τῷ Γυμνασίῳ κ. Δ. Σπυρόπουλος.

—Χῶρις εἰς τὴν μερίμναν τῆς Ἐθν. Κυβερνήσεως συγκεντροῦται καὶ κατατίθεται εἰς τὸ ἐνταῦθα Ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τὸ διὰ τὸ κτίριον τοῦ Ἐθν. Παιδ. Σταθμοῦ ἀπαιτούμενον ποσόν.

Ἱ. Μητρόπολις Δήμου

Κατὰ τὰς παραμονὰς τῶν ἑορτῶν τῶν Χριστουγέννων ἐνηργήθη ὑπὸ τῆς Μητροπόλεως, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς Ἐπαρχίας καὶ τῆς Κοινότητος, ἔρνος ὑπὲρ τῶν ἀπόρων τῆς Ἐπαρχίας. Ὁμοίως ἐνηργήθη ἔρνος ὑπὲρ τῶν σεισμοπαθῶν Τουρκίας καὶ τῶν μαθητικῶν συσσιτίων.

—Ὑπὸ τῆς Κοινότητος Ἁγίου Εὐστρατίου προσελήφθη κοινωτικὸς ἰατρός,μισθοδοτούμενος ὑπὸ τοῦ κληροδοτήματος Μ. Ζέρβα, οὗ πρόεδρος τυγχάνει ὁ Μητροπολίτης Δήμου.

—Κατηχητικὰ σχολεῖα λειτουργοῦσιν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ εἴκοσι ἕξ, εἰς ἃ φοιτῶσιν οἱ μαθηταὶ τῶν τριῶν ἀνωτέρων τάξεων τῶν σχολείων.

—Κατὰ τὸ ληξῆν ἔτος ἐπεσκευάσθησαν οἱ ἐνοριακοὶ ναοὶ Ἁγίου Εὐστρατίου καὶ Λύχνων, δαπανηθέντος ποσοῦ 310 χιλ. δραχμῶν περίπου. Ὁσαύτως ὠκοδομήθη ὁ ἱ. ναὸς Κοινὸν δαπάναις τοῦ εὐεργέτου τῆς Κοινότητος κ. Νικ. Γαρουφαλίδου, καταβαλόντος 3 χιλ. λιρῶν.

Ἱερὰ Μητρόπολις Πατρῶν

Κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα Ἱανουαρίου ἐλειτούργησαν ἐν ὄλῳ 33 Κατηχητικὰ Σχολεῖα, ἧτοι δέκα ἀρρένων, δέκα ἕξ θηλέων καὶ πέντε μικτὰ κατώτερα, ἐπίσης ἐν μέσσοις θηλέων καὶ ἐν ἀνώτερον. Ἐν τοῖς Σχολείοις τούτοις διδάσκουσι 40 περίπου Κατηχηταὶ καὶ Κατηγήτριοι, τὴν δ' ἐφορείαν αὐτῶν ἀνέθηκεν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης εἰς πενταμελῆ ἐπιτροπὴν ἐκ Θεολόγων κληρικῶν καὶ λαϊκῶν, ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Πρωτοσυγγέλλου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως πανοσ. Ἀρχιμ. Δημ. Θεοδόση.

—Τὸ θεῖον κήρυγμα ἐνεργεῖται τακτικῶς ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου, τοῦ Πρωτοσυγγέλλου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως, ὁμιλοῦντος καὶ κατὰ Κυριακὴν ἐσπέρας ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναῷ, τοῦ Ἱεροκήρυκος Ἀρχιμ. Δωρ. Παλλαδίου καὶ ἄλλων κληρικῶν καὶ λαϊκῶν Θεολόγων καὶ Κατηχητῶν.

—Θρησκευτικὰ Σωματεῖα πρὸς ἠθικὴν καὶ κατηχητικὴν μόρφωσιν τῶν παιδῶν ἐν Πάτραις λειτουργοῦσιν τρία 1) Χριστιανικὴ Ἐνωσις τῶν Νέων, 2) Ἀναμορφωτικὴ Ὀργάνωσις καὶ 3) Ἐνοριακὸς Σύνδεσμος Ἀγ. Βαρβάρας

—Παρὰ τῇ Ἱερῇ Μητροπόλει λειτουργεῖ ἀπὸ ἐτῶν Ταμεῖον Ἐλεημοσυνῶν, ἐπιχοροῦν εἰς τὰς ἀνάγκας πολλῶν ἐνδεῶν, καίτοι παραλλήλως ἐπιχοροῖ τούτοις καὶ ἡ Φιλαν-

θρωπικὴ Ἐταιρεία. Εὐδοκίμως δρᾷ καὶ τὸ Σωματεῖον «Ζωοδόχος Πηγὴ».

—Ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως λειτουργοῦσι διάφορα Φιλανθρωπικὰ Ἰδρύματα, ἐν τῇ διοικήσει τῶν ὁποίων συμμετέχει καὶ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης, ὅστις τυγχάνει καὶ Πρόεδρος τοῦ Παιδικοῦ Σταθμοῦ καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς ἀνεγέρσεως τοῦ νέου Ναοῦ τοῦ Πολιούχου Ἀγ. Ἀνδρέου.

Ἱερὰ Μητρόπολις Σάμου καὶ Ἰκαρίας

Κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης ἱερούργησεν εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου. Εἰς τὴν λειτουργίαν προσῆλθον οἱ μαθηταὶ πάντων τῶν ἐκπαιδευτηρίων τῆς πρωτεύουσος μετὰ τῶν καθηγητῶν καὶ διδασκάλων αὐτῶν καὶ πλῆθος κόσμου. Ὁ Σεβασμιώτατος ὁμίλησεν ἐπικαίρως, ἐξέρας τὸ ἔργον τῶν Τριῶν Μεγάλων τῆς Ἐκκλησίας Ποιμένων καὶ ἀπευθόνας πατρικὰς συμβουλὰς καὶ υποθήκας πρὸς τὴν μαθητικῶσαν νεολαίαν.

—Κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Ὑπαπαντῆς ὁ Σεβ. Μητροπολίτης ἱερούργησεν ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Νικολάου παρακλήσει τοῦ ἐν Σάμῳ Παραρτήματος τοῦ Ἀντικεῖου Ἐλληνίδων. Κατὰ τὴν λειτουργίαν προσῆλθον τὰ μέλη τοῦ Παραρτήματος, κυριαὶ καὶ δεσποινίδες, καὶ ἄλλος κόσμος, ὁμίλησε δὲ ὁ Σεβασμιώτατος περὶ τῆς θέσεως καὶ τῆς ἀποστολῆς τῆς γυναικὸς ἐν τῇ Κοινωνίᾳ.

—Τῇ παρακλήσει τῆς ἐν Σάμῳ Ἐταιρείας Προστασίας τῶν ἐν ταῖς φυλακαῖς κρατούμενων καὶ ἀποφυλακιστέων, ὁ Σεβασμιώτατος ἀπέλυσεν ἐγκύκλιον εἰς τοὺς ἱερούς ναοὺς περὶ τοῦ ὑψηλοῦ φιλανθρωπικοῦ καὶ ἐκπολιτιστικοῦ σκοποῦ τῆς Ἐταιρείας, συστήσας καὶ τὴν περιωγαγὴν διέσπου πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ἔργου τῆς Ἐταιρείας, ἐξ ἧς εἰσεποράζη ἱκανὸν χρηματικὸν ποσόν. Ἡ Ἐταιρεία διὰ τοῦ Προέδρου τῆς κ. Λάμπρου Ρακοπούλου, Εἰσαγγελέως τῶν ἐν Σάμῳ Πρωτοδικῶν, ἐξέφρασε τὰς εὐχαριστίας τῆς πρὸς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην διὰ τὸ ὑπερ' αὐτῆς ἐνδιαφέρον του.

—Τῇ 20ῇ Ἰανουαρίου ἐ.ξ. ἀπεδήμησεν εἰς Κῆρον ἐν Νέῳ Καλοθεσίῳ Σάμου ὁ ἀρχιμ. Γρηγ. Πανταζόνης, διαμείνας ἐπὶ μακρὸν ἐν Ἀμερικῇ καὶ σημειώσας ἀξιόλογον δρᾶσιν.

Ἱερὰ Μητρόπολις

Σύρον, Τήνον, Ἄνδρον, Κέα καὶ Μήλον

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης κατὰ τὰς ἑορτάς τῶν Χριστουγέννων καὶ Ν. Ἔτους διένειμε φορηματικά καὶ ἐπαναφοράκια εἰς πτωχὰ παιδιά τῆς πόλεως, γλυκίσματα καὶ τρόφιμα εἰς τὰ ὄρφανὰ τῶν Ὀρφανοτροφείων, πορτοκάλια, γλυκίσματα καὶ σιγαρέττα μετὰ χρημάτων εἰς τοὺς γέροντας τοῦ Πτωχοκομείου καὶ τοὺς ἐν ταῖς φυλακαῖς κρατούμενους.

—Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης ὡς Πρόεδρος τῆς ἐνταῦθα Ἐταιρείας Ἀποφυλακιστέων μεριμνᾷ διὰ τοὺς ἐκ τῶν ἐνταῦθα φυλακῶν ἀποφυλακιστέους καὶ τοὺς ἐκ τῶν νήσων τοῦ Νομοῦ ἐξ ἐκτοπίσεως ἀνακαλούμενους καὶ διὰ τῆς νήσου διερχομένους, παρέχων αὐτοῖς, ἐὰν δεήσει, διατροφήν μέχρι τῆς ἐντεῦθεν διὰ τὰς ἐστίας τῶν ἀναχωρησῶν τῶν, τὰ ἐξοδα τῆς εἰς τὰς ἐστίας τῶν μεταβάσεώς των κλπ.

—Τὰ ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου ἰδρυθέντα Κατηχητικὰ Σχολεῖα, 52 ἐν ὄλῳ, κατὰ τὰς ἑορτάς τῶν Χριστουγέννων καὶ Ν. Ἔτους καὶ μετὰ ταῦτα προσέφερον ἐκ τοῦ παιδικοῦ τῶν βαλαντιῶν τρόφιμα καὶ ἐνδύματα καὶ ἄλλα τινὰ χρειώδη εἰς τε τὰ ὄρφανὰ τῶν Ὀρφανοτροφείων, ὡς καὶ εἰς τοὺς γέροντας τοῦ Πτωχοκομείου καὶ τοὺς ἐν ταῖς φυλακαῖς κρατούμενους.

—Ἐκ παραλλήλου τὸ Φιλόπτωχον Ταμεῖον τῆς Μητροπόλεως, τὸσον ἐν τῇ ἔδρᾳ τῆς Μητροπόλεως, ὅσον καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς νήσοις δρᾷ ἀγαθουργῶς.

—Καθ' ἑκάστην Κυριακὴν καὶ ἑορτὴν κηρύσσουν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης, ὁ Πανοσιολ. Ἱεροκήρυξ καὶ ἐν ταῖς ἐν οἷς ἐφημερευοῦσιν Ἱ. Ναοῖς, οἱ Αἰδερ. Γρ. Χρυσολογᾶς, Ἀθ. Πετσόγλου καὶ ὁ Ὀσιολ. Γερμ. Δημητριάδης καὶ οἱ Κατηγηταὶ τῶν Θρησκευτικῶν τῶν ἐν Σύρῳ Γυμνασίων κ. κ. Μ. Ἀκύλας καὶ Σπ. Ἀβούρης.—Κατὰ Πέμπτην δὲ καὶ Κυριακὴν τὸ ἀπόγευμα ὁ τε Ἱεροκήρυξ καὶ ὁ Ὀσιολ. Γερμ. Δημητριάδης.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΠΟΛΕΩΣ

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἐν τῇ κατὰ Χάλκην Ἱ. Θεολογικῇ Σχολῇ διωρίσθησαν, κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Διευθύνσεως τῆς Παιδείας τοῦ ἐν Ἀγκύρᾳ ἀρμοδίου Ὑπουργείου, δύο ἐπι καθηγηταὶ αὐτῆς οἱ κ.κ. Φωτιάδης καὶ Ἀστασιᾶδης, τυχόντες εὐρυτέρας εἰδικῆς μορφώσεως ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ καὶ ἐν Γιουγκοσλαυίᾳ.

Ἱ. Μητρόπολις Αὐστραλίας.

Ἀρίστην ἐνεποίησεν ἐντύπωσιν ἡ ἐπελθούσα συμπιλοῦσι τῶν Ἑλλήνων τοῦ Σίνδεϋ καὶ τῆς Αὐστράλιας ἐν γένει καὶ τὸ πανηγυρικὸν ἀνοίγμα τοῦ κοινοτικῆς ναοῦ τῆς Ἀγίας Τριάδος, ὅστις παρέμενεν ἐπὶ πεντάμηνον κλειστός. Ἐκτὸς τῆς πανηγυρικῆς λειτουργίας, εἰς τὴν ὁποίαν παρέστησαν καὶ οἱ ἐκπρόσωποι τῶν τοπικῶν ἀρχῶν ζωνροτάτην καὶ ἐξαιρετικῶς εὐχάριστον ἐντύπωσιν ἐπροξένησε τὸ συγκληθὲν ὑπὸ τοῦ Σ. Μητροπολίτου Τιμοθέου Ἐκκλησιαστικῶν Συνέδριον, εἰς τὸ ὅποσον συμμετέσχον, ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου, ὅλοι οἱ ἐν Αὐστράλιᾳ Ἕλληνες, Σῆροι καὶ Ρῶσοι κληρικοί. Ἡ τελεσθεῖσα εἰς τὸν Ναὸν τῆς Ἀγίας Τριάδος πανηγυρικῆς λειτουργίᾳ, χαρακτηρίζεται ὑπὸ τοῦ ἐγκυρίου Τύπου ὡς «μυσταγωγία ἀγάπης καὶ συγγνώμης». (ἰ) ἐκφωνηθεὶς ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Τιμοθέου λόγος ἐκάλει πάντας ἵνα ἀφίνοντες τὰ μίσθ ἐνωθῶσιν ἐν τῇ ἀγάπῃ τοῦ Χριστοῦ. Ἐξαίρεται ἡ ἰστάσις τοῦ Γεν. Προξένου τῆς Ἑλλάδος κ. Αἰμ. Βουζάκη, ὅστις συνετέλεσε μετὰ τοῦ Σ. Μητροπολίτου, τοῦ τῶς προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος, τοῦ νῦν προέδρου καὶ τοῦ προέδρου τῆς Κοινότητος τῶν Ὁρθοδόξων Σύρων, προθύμως μεσολαβήσαντος μετὰ τῶν διίσταμένων, εἰς τὴν ἐπελθούσαν συνδιωλλογίᾳ, ἥτις ἔθεσε τέρμα εἰς τὸν παροικιακὸν κλυδωνισμόν, χρονολογούμενον ἀπὸ τοῦ 1926.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Παρακαλοῦνται αἱ Ἱ. Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς Νήσου Κρήτης, ὅπως εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν ὁ πρὸ ἐτῶν ἀποδιώσας μοναχὸς Χριστόδουλος Δ. Παπατζίκος καὶ ἐφ' ἱκανὸν μονάσας ἐν τῇ παρά τὸ χωρίον Μακρύσια τοῦ τ. δήμου Σελινούντος τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας ἐξωκκλησίῃ «ὸ Προφήτης Ἡλίας», ἐτύγχανεν ἐγγεγραμμένους εἰς τὴν τῶν Ἱ. Μονῶν τῆς περιφερείας αὐτῶν γνωρίζωσι τοῦτο τῇ Ἱ. Συνόδῳ (Γραφεῖον Ἀρχιεραγματείας).

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Ἱ. Συνόδου)

— Π Α Ρ Α Ρ Τ Η Μ Α —

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ ΕΚΛΟΓΗΣ ΙΕΡΕΩΝ

Ἱ. Μητρόπολις Σεργῶν

Κενωθείσης τῆς θέσεως τοῦ ἐφημερίου Κάτω—Κερδηλίου καλοῦμεν τοὺς βουλομένους νὰ καταλάβωσιν τὴν ἐφημεριακὴν ταύτην θέσιν, ὅπως συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 46 τοῦ νόμου 2200)40 καὶ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ σήμερον ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἐκ τοῦ νόμου ὀριζόμενα πιστοποιητικά, προκειμένου νὰ ἀνακηρύξωμεν αὐτοὺς ὑποψηφίους πρὸς ἐκλογὴν ἐφημερίου τῆς ἐν λόγῳ ἐνορίας.

— Καλοῦνται οἱ βουλομένοι νὰ καταλάβωσι τὴν κενὴν θέσιν τοῦ ἐφημερίου τοῦ ἱερ. ναοῦ τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου τῆς ἐνορίας τοῦ χωρίου Σερμωνικῶ, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ σήμερον ὑποβάλλωσιν τὰ ἐκ τοῦ νόμου ὀριζόμενα πιστοποιητικά προκειμένου νὰ ἀνακηρύξωμεν αὐτοὺς ὑποψηφίους πρὸς ἐκλογὴν ἐφημερίου τῆς ἐν λόγῳ ἐνορίας συμφώνως τῷ νόμῳ 2200) ἄρθρ 46 τοῦ ἐτους 1940. Διὰ δὲ τὰς κενὰς ἐφημεριακὰς θέσεις 1) Μεγάλου Ταξιάρχων 2) Τιμίου Σταυροῦ 3) Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, 4) Εὐαγγελιστρίας Πόλεως Σεργῶν, 5) Καστανοχωρίου, Ἀγίου Γεωργίου 6) Νι-

γρίτης, 7) Κυθωνιάς, 8) Καλῶν Δένδρων, 9) Πεπονιάς, 10) Κουδουκλίου 11) Σησαμιάς, 12) Νεοχωρίου, 13) Νέου Σκοποῦ, 14) Ἄνω Ὀρεινῆς, 15) Ἀμυδαλοχωρίου, 16) Ἄνω Κερδουλίου, 17) Λευκοτόπου, 18) Ἀγίου Ἰωάννου 19) Μετάλλων, 20) Λάκκων, 21) Κάτω Καμήλας, 22) Συκιάς, 23) Ἀνοξιάς 24) Πατρικίου, 25) Ἰδίων, 26) Λυγαριάς, 27) Ὀρειτιάς, 28) Παλαιοκάστρου, 29) Νέας Τυρολόγης, 30) Κρίνου καλοῦμεν τοὺς ἔχοντας προσόντα τῆς ἀμέσως κατωτέρω κατηγορίας, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 46 τοῦ Νόμου 2200) 1940.

— Ἄνω τῶν τῶν θέσεων τακτικῶν ἐφημερίων τῶν ἐνοριῶν 1) Χρυσῶν, 2) Πενταπόλεως, 3) Ἑλαιῶνος, 4) Ἀσπροβάτιας 5) Κεφαλοχωρίου, 6) Ἄνω—Βροντοῦς 7) Φωτακίου, 8) Δρυνοχωρίου, 9) Ψυχικοῦ, 10) Μονοδρούσεως, 11) Βαρεϊκοῦ, 12) Μαυροῦδας, προσκαλοῦμεν τοὺς βουλομένους νὰ καταλάβωσι τὰς κενὰς ταύτας θέσεις καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 46 τοῦ νόμου 2200)1940 ὀριζόμενα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν εἰς τὴν Ἱερῶν Μητροπόλιν τὰ ὑπὸ τοῦ ὡς ἄνω νόμου προβλεπόμενα πιστοποιητικά. Ἐν Σεργαῖς τῇ 23 Φεβρουαρίου 1940.

† Ὁ Σεργῶν Κωνσταντίνος

Ἱ. Μητρόπολις Ναυπακτίας καὶ Εὐρυτανίας.

Καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ νόμιμα καὶ κανονικὰ προσόντα, ὅπως ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσι τῇ καθ' ἡμᾶς Ἱερῇ Μητροπόλει τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 48 τοῦ ὅπ' ἀριθ. 2200)1940 ἀναγκαστικοῦ νόμου περὶ ἱ. ναῶν καὶ ἐφημερίων ὀριζόμενα πιστοποιητικά νὰ προκείμεναι νὰ προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων ἐφημερίων τῶν χηρσοῦσῶν ἐνοριῶν Κάτω Ἀγίου Βλασίου, Κυπαρίσσου, Ἐσωχωρίων, Καστανιάς καὶ Κάτω Βασιλικῆς. Ἐν Ναυπάκτῳ τῇ 27 Φεβρουαρίου 1940.

— Καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ νόμιμα καὶ κανονικὰ προσόντα, ὅπως ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσι τῇ καθ' ἡμᾶς Ἱερῇ Μητροπόλει τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 46 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου 2200)1940 περὶ ἱερῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων ὀριζόμενα πιστοποιητικά, ὡς καὶ πιστοποιητικὸν κοινωνικῶν φρονημάτων, προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων ἱερῶν τῆς χηρσοῦσης ἐνορίας Νέου Ἀργυρίου. Ἐν Ναυπάκτῳ τῇ 31 Ἰανουαρίου 1940.

† Ὁ Ναυπακτίας καὶ Εὐρυτανίας Γερμανός.

Ἱ. Μητρόπολις Τρίκκης καὶ Σταγῶν

Προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων πρὸς πληρωσιν τῆς κενῆς θέσεως ἐφημερίου τοῦ ἱεροῦ ναοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου τοῦ χωρίου Τρυγῶνας, προσκαλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 47 τοῦ ἀναγκαστικοῦ Νόμου ὅπ' ἀριθ. 2200 τοῦ ἐτους 1940 περὶ ἱερῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων ὀριζόμενα προσόντα, ἵνα ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ σχετικὰ πιστοποιητικά. Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Φεβρουαρίου 1940.

— Προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων πρὸς πληρωσιν τῆς κενῆς θέσεως ἐφημερίου τοῦ ἱεροῦ ναοῦ Ἀγίων Ἀποστόλων τοῦ χωρίου Προδρόμου, προσκαλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 47 τοῦ ἀναγκαστικοῦ Νόμου ὅπ' ἀριθ. 2200 τοῦ ἐτους 1940 περὶ ἱερῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων ὀριζόμενα προσόντα, ἵνα ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ σχετικὰ πιστοποιητικά. Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Φεβρουαρίου 1940.

† Ὁ Τρίκκης καὶ Σταγῶν Πολύκαρπος

Ἱ. Μητρόπολις Κερκύρας καὶ Παξῶν

Ἐχοντας ὅπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 48 § 2 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου 2200 τοῦ 1940 «περὶ ἱερῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων» καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ δικαιολογητικά πρὸς πληρωσιν τῆς κενῆς θέσεως ἐφημερίου Ἀγ. Νικολάου Σιδαρίου Κερκύρας. Ἐν Κερκύρα τῇ 17 Φεβρουαρίου 1940. † Ὁ Κερκύρας Ἀλέξανδρος.

Ἱ. Μητρόπολις Γορτυνός καὶ Μεγαλοπόλεως

Ἐχοντας ὅπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ 2200)1940 «Περὶ ἱερῶν ναῶν καὶ Ἐφημερίων» Ἀν. Νόμου, καλοῦμεν τοὺς βου-

λομένους και ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὡς ἄνω Νόμου δριζόμενα προσόντα νὰ καταλάβωσι τὴν κενὴν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ ἐν Πρασίνῳ ἱ. ναοῦ Ἀγ. Κωνσταντίνου, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ σήμερον ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ὑπὸ τοῦ εἰρημένου νόμου δριζόμενα πιστοποιητικά, προκειμένου νὰ ἀνακηρυχθῶσιν ὑποψήφιοι ἐφημέριοι τοῦ ὡς ἄνω ἱ. ναοῦ.

— Ἐχοντας ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ 2200)1940 «περὶ ἱερῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων» ἀναγκ. νόμου, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους και ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὡς ἄνω νόμου δριζόμενα προσόντα νὰ καταλάβωσι τὴν κενὴν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ ἐν Κοντοβαζαίνῳ ἱ. ναοῦ Ἀγίου Γεωργίου, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ σήμερον ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ὑπὸ τοῦ εἰρημένου νόμου δριζόμενα πιστοποιητικά, προκειμένου νὰ ἀνακηρυχθῶσιν ὑποψήφιοι ἐφημέριοι τοῦ ὡς ἄνω ἱ. ναοῦ. Ἐν Μεγαλόπολει τῇ 14 Φεβρουαρίου 1940. † Ὁ Γόρτυνος και Μεγαλόπολεως Προκόπιος.

Ἱ. Μητρόπολις Σπάρτης

Ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Μονεμβασίας και Σπάρτης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 436 ἑ. ἑ. προκηρῦξεως αὐτῆς, συναθῆ τῷ ἄρθρ. 45 τοῦ ἀναγκ. νόμου 2200 καλεῖ τοὺς βουλομένους, ὅπως μέχρι τῆς 22 Μαρτίου 1940 ἔτους ὑποβάλλωσι μετὰ τῶν νομίμων πιστοποιητικῶν αἰτήσεις ὑποψηφιότητος πρὸς συμμετοχὴν διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς χηρευούσης θέσεως τακτικοῦ ἐφημερίου ἐν τῷ χωρίῳ Συκαράκι τοῦ τ. δ. Σπάρτης. Ἐν Σπάρτῃ τῇ 24 Φεβρουαρίου 1940. † Ὁ Σπάρτης Διονύσιος.

Ἱ. Μητρόπολις Πολυανῆς και Κιλκισίου

Καλοῦμεν τοὺς βουλομένους νὰ καταλάβωσι τὰς κενὰς ἐφημεριακὰς θέσεις τῶν ἐνοριῶν 1) Ἀγίου Μάρκου 2) Ἐπιταλόφου 3) Ἀμυδαλιᾶς 4) Γάβρας 5) Δαφνοχωρίου 6) Κρητικῶν 7) Μεταμορφώσεως 8) Μελισσοურγείου 9) Μυριοφύτου 10) Νέου Ἀγιονερίου 11) Πυργωτοῦ 12) Περίνθου 13) Παντελεήμονος 14) Σπουργιτῶν 15) Στεφανίων 16) Χρυσόπετρας και 17) Νέας Καβάλλας, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ σήμερον ὑποβάλλωσιν εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Ἱ. Μητροπόλεως τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 47 τοῦ Ἀν. Νόμου 2200)1940 δριζόμενα πιστοποιητικά. Ἐν Κιλκίς τῇ 22 Φεβρουαρίου 1940.

† Ὁ Πολυανῆς και Κιλκισίου Κύριλλος

Ἱ. Μητρόπολις Φαναρίου και Θεσσαλιώτιδος

Ἐχοντας ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 46 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 2200 «Περὶ ἱερῶν Ναῶν και ἐφημερίων» προσκαλοῦμεν τοὺς βουλομένους νὰ καταλάβωσι τὴν χηρεύουσαν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου διὰ τὴν ἐνορίαν Στεφανιάδος, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ σήμερον ὑποβάλλωσι εἰς τὰ Γραφεῖά μας τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 48 τοῦ αὐτοῦ Νόμου δριζόμενα δικαιολογητικά ἔγγραφα τῶν προσόντων αὐτῶν, προκειμένου ἵνα προδῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων διὰ τὴν ἄνω ἐνορίαν.

— Ἐχοντας ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 46 τοῦ ἀναγκ. νόμου 2200 «περὶ ἱερῶν ναῶν και ἐφημερίων» προσκαλοῦμεν τοὺς βουλομένους νὰ καταλάβωσι τὴν χηρεύουσαν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τῶν ἐνοριῶν 1) Ἀγίου Νικολάου Ρεντίνης 2) τῆς ἐνορίας τοῦ χωρίου Ἀγίου Δημητρίου 3) προσφ. Καραλά, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ σήμερον ὑποβάλλωσιν εἰς τὰ γραφεῖά μας τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 48 τοῦ αὐτοῦ Νόμου δριζόμενα δικαιολογητικά ἔγγραφα τῶν προσόντων αὐτῶν, προκειμένου ἵνα προδῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων διὰ τὴν ἄνω ἐνορίαν.

Ἐν Καρδίτῃ τῇ 1 Μαρτίου 1940

† Ὁ Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων Ἱεζεκιήλ.

Ἱ. Μητρόπολις Μεγαρίδος

Ἐχοντας ὑπ' ὄψει τὰ ὑπ' ἀριθ. 47 και 48 ἄρθρα τοῦ 2200 1940 «Περὶ ἱερῶν ναῶν και ἐφημερίων», Ἀναγκαστικοῦ Νόμου, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους και ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὡς ἄνω νόμου δριζόμενα προσόντα νὰ καταλάβωσι τὴν κενὴν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ ἐν Μεγάρῳ ἱεροῦ ναοῦ τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ σήμερον ὑποβάλλωσι ἡμῖν τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου δριζόμενα πιστοποιητικά, προκειμένου νὰ ἀνακηρυχθῶσιν ὑποψήφιοι ἐφημέριοι τοῦ ὡς ἄνω ἱεροῦ ναοῦ. Ἐν Μεγάρῳ τῇ 20 Φεβρουαρίου 1940.

† Ὁ Μεγαρίδος Ἱάκωβος

Ἱ. Μητρόπολις Καστορίας

Συμφώνως τῷ Νόμῳ 2200 ἄρθρον 46 (περὶ ἱερῶν ναῶν και ἐφημερίων) προσκαλοῦμεν τοὺς κεντημένους τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 47 τοῦ ὡς ἄνω νόμου προσβλεπόμενα προσόντα και βουλομένους νὰ καταλάβωσι τὰς κάτωθι κενὰς ἐφημεριακὰς θέσεις τακτικοῦ ἐφημερίου, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν αἰτήσεις ὑποψηφιότητος, συνοδευμένην ὑπὸ τῶν ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 48 τοῦ αὐτοῦ νόμου προσβλεπομένων δικαιολογητικῶν (πιστοποιητικῶν κλπ.) προκειμένου νὰ προδῶμεν δι' ἀποφάσεως ἡμῶν εἰς τὴν ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου δι' ἐκάστην τῶν κάτωθι ἐνοριῶν.

1) Ἀγραπιδιᾶς, 2) Ἀσπρονερίου - Κρεμαστοῦ, 3) Ἀγίας Ἀννης, 4) Βράχου, 5) Βαλτονερίου, 6) Γλυκονερίου 7) Ἱεροσηγῆς, 8) Δενδροχωρίου, 9) Ἄνω Κρανιῶνος, 10) Κάτω Κρανιῶνος 11) Κορυφῆς, 12) Κυψέλης, 13) Κολοκυνθοῦς, 14) Κορυφύλας 15) Κῶτα, 16) Λεϊθαδοτοπλίου, 17) Λιμνοχωρίου, 18) Μανιάκων, 19) Μαρκοχωρίου 20) Οἰνῆς, 21) Πεδινού, 22) Καστανοφύτου 23) Περιβολίων, 24) Στενῶν, 25) Τυρνόβου 26) Τριγώνου 27) Κορησοῦ, 28) Σιδηροχωρίου 29) Περιστερᾶς. Ὅσοι μέχρι σήμερον ὑπέδελον διὰ τὰς ὡς ἄνω θέσεις αἰτήσεις ὑποψηφιότητος, ἀπαιτεῖται ὅπως ὑποβάλλωσι νέαν ταυατήν. Ἐν Καστορίᾳ τῇ 20 Φεβρουαρίου 1940.

† Ὁ Καστορίας Νικηφόρος.

Ἱ. Μητρόπολις Φωκίδος

Κενῆς οὐσης τῆς ὀργανικῆς ἐφημεριακῆς θέσεως τοῦ ἐν Προσηλίφ ἐνοριακοῦ ἱεροῦ ναοῦ «Ἀγία Παρασκευή» καλοῦμεν τοὺς βουλομένους νὰ καταλάβωσι τὴν κενὴν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τῆς ἐνορίας Μπαμπάλῃ-Πρασσᾶ Πεδιάδος, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης τὰ δικαιολογητικά ἔγγραφα προσόντων κατὰ τὸ ἄρθρον 48 τοῦ ἀπὸ 1 Φεβρουαρίου 1940 ἀναγκαστικοῦ νόμου 2200 «περὶ ἱερῶν ναῶν και ἐφημερίων». Ἐν Ἀμφίσσῃ τῇ 23 Φεβρουαρίου 1940. † Ὁ Φωκίδος Ἀθανάσιος.

Ἱ. Μητρόπολις Ἡρακλείου

Καλοῦμεν τοὺς βουλομένους και ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου 2200 «Περὶ ἱερῶν Ναῶν και ἐφημερίων» ἀπαιτούμενα προσόντα διὰ νὰ καταλάβωσι τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τῆς ἐνορίας Μπαμπάλῃ-Πρασσᾶ Πεδιάδος, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 48 τοῦ αὐτοῦ Νόμου δριζόμενα δικαιολογητικά ἔγγραφα, προκειμένου νὰ γίνῃ ἀνακήρυξις ὑποψηφίων πρὸς πλήρωσιν τῆς ἀνωτέρω χηρευούσης θέσεως. Ἐν Ἡρακλείῳ τῇ 26 Φεβρουαρίου 1940.

— Καλοῦμεν τοὺς βουλομένους και ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου 2200 «περὶ ἱερῶν ναῶν και ἐφημερίων» ἀπαιτούμενα προσόντα διὰ νὰ καταλάβωσι τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν ἐνοριῶν 1) Μάρθα Πεδιάδος και 2) Χουδεταίου Πεδιάδος, ὅπως ὑποβάλλωσιν ἡμῖν ἐντὸς ἐνός μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 48 τοῦ αὐτοῦ νόμου δριζόμενα δικαιολογητικά ἔγγραφα, προκειμένου νὰ γίνῃ ἀνακήρυξις ὑποψηφίων πρὸς πλήρωσιν τῶν ἀνωτέρω χηρευουσῶν θέσεων. Ἐν Ἡρακλείῳ τῇ 1 Μαρτίου 1940.

Ἱ. Ἐπισκοπὴ Λάμπης και Σφακίων

Καλοῦμεν τοὺς βουλομένους και ἔχοντας τὰ κατὰ τὸν νόμον 2200)1940 ἀπαιτούμενα προσόντα, ὅπως ὑποβάλλωσιν ἡμῖν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 48 δριζόμενα πιστοποιητικά και λοιπὰ ἔγγραφα, προκειμένου νὰ προδῶμεν εἰς τὴν ἀνακήρυξιν και διορισμὸν τακτικοῦ ἐφημερίου εἰς τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν ἐν τῇ ἐνορίᾳ Λαμπινῆς—Δαριδιανῶν Ἀγίου Βασιλείου. Σπῆλι, Ἀγίου Βασιλείου τῇ 1 Μαρτίου 1940.

† Ὁ Λάμπης και Σφακίων Εὐμένιος.

Ἐμβάσματα και συνδρομαὶ ὑπὲρ τοῦ Δελτίου ἀπευθύνονται διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς εἰς τὸν Διαχειριστὴν κ. Ν. ΣΤΑΘΟΥΛΕΝ, ὄπισθεν αὐτῆς σημειουμένου τοῦ σκοποῦ δι' ὃν ἀποστέλλεται.

ΥΠΕΡΘΥΝΟΣ: Π. Σ. ΜΑΝΔΡΑΞΗΣ

Γυποκ. «Φοίνικος», ὁδὸς Λεωνάτου 4.—Τηλ. 54-224